

Jerzy Lodowski, Lech Leciejewicz

Chwałków, gm. Marcinowice, woj. wałbrzyskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 9, 166-167

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CHODLIK, gm. Karczmisko
woj. lubelskie

Zakład Archeologii Polski
Uniwersytetu Marii Curie-
Skłodowskiej w Lublinie

Badania prowadziła dr Stanisława Hoczek-
Siwkowa, finansował SZSP i UMCS. Kolejny
sezon badań. Wczesnośredniowieczny zespół
osadniczy: gród i osady /VII-IX w./.

W obrębie grodziska wykopy /2,5 x 5 m/ zlokalizowano po we-
wnętrznej stronie wału wewnętrznego /ar 150/, środkowego /ar 154/ i
zewnątrznego /ar 156/ w ten sposób, że granica południowa wykopu sięga-
ła kulminacji wału, natomiast północna znajdowała się na linii podstawy.

W wyniku przeprowadzonych badań nie stwierdzono śladów osadnictwa
/warstwy kulturowej i zabytków/ poniżej nasypu któregośkolwiek wału. Na-
sypy wałów wewnętrznego i środkowego tworzyła ziemia brunatnoszara
narzucona na widoczny w profilu poziom humusu pierwotnego, natomiast
podstawę ostatniego wału /zewnątrznego/ umacniała pozioma warstwa
drzewa /rozłożonego/. Pozostałości przepalonych konstrukcji występo-
wały w wale wewnętrznym i ostatnim w znikomej ilości /węgle drzewne
poniżej konstrukcji/, natomiast na wale środkowym w postaci przepalo-
nych belek. Odsłonięto je na głębokości 40-45 cm w układzie zgodnym z
linią przebiegu wału.

Oprócz tego zlokalizowane zostały wykopy /1 x 5 m/ za grodziskiem
po stronie południowej, zachodniej i północnej. Na ogólną liczbę 11 wyko-
pów po stronie południowej tylko w dwóch występowały zabytki i warstwa
kulturowa. Podobnie przedstawia się sytuacja po stronie zachodniej i pół-
nocnej. Liczyć się więc należy z rzadkim, rozproszonym zasiedleniem te-
renu wokół grodu od południa, zachodu i północy. Jedynie po stronie po-
łudniowo-wschodniej stwierdzono /1963 r./ występowanie śladów inten-
sywnej zabudowy.

CHWAŁKÓW, gm. Marcinowice
woj. wałbrzyskie
Stanowisko 1

Zakład Archeologii Nadodrza
Instytutu Historii kultury
Materialnej PAN
we Wrocławiu

Badania prowadził zespół pod kierownictwem
dr Jerzego Łodowskiego, konsultant prof. dr

hab. Lech Leciejewicz. Finansował IHKM PAN.
Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośrednio-
wieczna /VI-VII w./.

Osada położona jest u podnóża północno-zachodniej zboczy góry Słęży, w sąsiedztwie strumienia, na wysokości 200 m n.p.m. Odkryta została podczas eksploatacji piasku w 1925 r. Znalaziono tam resztki pracowni obróbki kamieni żarnowych datowanej na IX-X w. Powyższe względy, jak również szersza problematyka osadniczo-gospodarcza masywu i okolic Słęży zdecydowała o podjęciu badań. Niestety, stanowisko jest już silnie zniszczone.

W bieżącym sezonie rozkopano obszar o powierzchni 620 m² odsłaniając pięć obiektów nieruchomych, z których cztery to zapewne pozostałości domostw. W rzucie poziomym są to owalne jamy o wymiarach od 1,7 x 2,5 m do 2 x 3 m, zagłębione w całość nieckowato do 0,2 m. Wypełniała je próchnica z dużą domieszką spalenizny, wśród której dość licznie występowały kamienie ze śladami przepalenia.

Ceramika jam reprezentuje naczynia całkowicie ręcznie lepiące w typie praskim oraz formy o lekko esowatym profilu noszące ślady nilego obtaczania, zdobione wielokrotną linią falistą. Prócz ceramiki znaleziono kilka przęślików glinianych, fragment misy żelaznej oraz kilka przedmiotów metalowych o nieokreślonej funkcji.

Badania będą kontynuowane.

CZARNA WIELKA, gm. Grodzisk
woj. białostockie
Stanowisko 1 "Mogiłki"

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P.P. PKZ
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Urszula Perlikowska
oraz mgr Hanna Młynarczyk. Finansował WKZ
w Białymstoku. Po kilkuletniej przerwie /lata
1969, 1970/ trzeci sezon badań. Cmentarzysko
szkieletowe z grobami w obudowach kamiennych
z okresu wczesnośredniowiecznego.

Wykopy zostały zlokalizowane w centralnej części cmentarzyska,
a w odniesieniu do magistrali geodezyjnej w części zachodnio-północnej.

Badaniami wykopaliskowymi objęto część stanowiska, na której
w wytyczonych wykopach obudowy kamienne zachowały się fragmenta-